626/01

Den 27. august 2001 blev i sag nr. 51.506:

xxxx xxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Codan Forsikring, klager over selskabets behandling af en anmeldt skade.

Klageren har ved et færdselsuheld den 30/11 1997 beskadiget en 3-leddet tandbro, hvilken har nødvendiggjort en 4-leddet bro til en pris af ca. 20.000 kr. Selskabet vil alene dække udgifterne til en 3-leddet bro under henvisning til, at det i forsikringsbetingelserne hedder: ”En tandskade kan ikke medføre større erstatning end det beløb, der svarer til den nødvendige behandling af en sund tand. Dette gælder uanset, om en beskadiget tand eventuelt er led i en bro, at nabotænder mangler, eller at en beskadiget tand i forvejen var svækket.”

Klageren pådrog sig endvidere en whiplash-læsion.

I en speciallægeerklæring af 20/8 1999 fra overlæge i neurologi, dr. med. J.M. hedder det: ”Pt. har jo været udsat for flere ulykkestilfælde med whip-lash lignende traumer. Hans gener var imidlertid forsvundet, for såvidt som han i næsten 2 år ikke havde anvendt smertestillende tabl. I forbindelse med svær påkørselsulykke, hvor pt. som fører af traktor blev påkørt bagfra af hurtigkørende lastvogn, pådrog pt. sig commotio cerebri og formentlig ny distorsion i cervicalcolumna. CT-scanning af kraniet viste ingen abnor-

miteter, og pt. er kommet sig rimeligt under fysioterapeutisk behandling. Han har nu tilbøjelighed til stivhed i nakken og let hovedpine, der tiltager i dagens løb og bliver generende ca. 50% af dagene. Herudover kan der være lidt gener med paræstesier i ve. arm, når pt. vågner, men der er i øvrigt ingen problemer med ve. arm, bortset fra at pt. ikke kan få armen over vandret ved abduktion. Pt. synes også, der er tilkommet lidt koncentrationsproblemer, men ved den obj. undersøgelse er disse gener yderst beskedne. Pt. klarer anamneseoptagelsen uden problemer og fejl. Alt i alt må man konkludere, at pt.s nakkegener, som var forsvundet efter de tidligere ulykkestilfælde, nu er recidiverede. Generne er dog beskedne, men må i det væsentligste henføres til aktuelle ulykkestilfælde. Der er dog ikke nogen tvivl om, at de forudbestående gener fra nakken og nakketraumer er medvirkende til pt.'s nuværende gener. Man må formode, at pt. fortsat vil have tilbøjelighed til nakkesmerter, og det er sandsynligt, at de nuværende gener vil vise sig at være stationære."

Arbejdsskadestyrelsen har den 1/5 2000 udtalt følgende: "Udtalelsen vedrører det ulykkestilfælde skadelidte var udsat for d. 30. november 1997, da han som fører af traktor blev påkørt bagfra af en lastvogn. På grundlag af de foreliggende oplysninger vurderer vi méngraden til 10 procent, jf. erstatningsansvarslovens § 4. Vi har lagt vægt på journaludskrift fra lægehuset i Give af 11. marts 1998, og erklæring fra J.M. af 28. august 1999. Det fremgår heraf, at skadelidte klager over hovedpine og stivhed i nakken. Endvidere er der føleforstyrrelser i venstre arm og koncentrationsbesvær. Objektivt blev der fundet udtalt myogen ømhed, værst i højre side og let nedsat bevægelighed i halsen."

Selskabet har dog kun udbetalt erstatning svarende til en méngrad på 5% med følgende begrundelse: "Arbejdsskadestyrelsen har ved deres vejledende udtalelse taget udgangspunkt i erstatningsansvarslovens regler om varigt mén og fastsat méngraden som følge af ulykken den 30. november 1997 til 10%. Da Arbejdsskadestyrelsen, i tilfælde hvor der foretages fradrag for forudbestående lidelse, angiver dette, må det herefter antages, at Arbejdsskadestyrelsen ikke har fundet anledning til, at der efter erstatningsansvarslovens regler kan ske nedsættelse af erstatningen som følge af den forudbestående lidelse. Af forsikringsbetingelsernes invaliditetsdækning ved ulykkestilfælde pkt. 4,3. og 4. afsnit fremgår det, at invaliditetserstatning ikke udbetales ved invaliditet der skyl-

des udløsning af latente sygdomsanlæg, selv om sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde, og invaliditet der skyldes, at en tilstedeværende eller tilfældig tilstødende sygdom forværrer følgerne af et ulykkestilfælde. Det fremgår af brevet fra Alka Forsikring af 9. juni 2000, at ..(klageren) i 1991 var udsat for en piskesmældslæsion, og at han efter dette uheld fik tilkendt erstatning for varigt mén på 5%. Alka har herefter udbetalt erstatning for varigt mén som følge af ulykken den 30. november 1997 svarende til en méngrad på 5%. Codan er enige med Alka Forsikring i, at méngraden som følge af ulykken den 30. november 1997 på baggrund af de foreliggende oplysninger skal vurderes til 5%."

Selskabet har indhentet yderligere oplysninger fra Arbejdsskadestyrelsen, der den 3/10 2000 har udtalt følgende: "Det er vores vurdering, at skadelidtes samlede mén for følgerne efter ulykkestilfældet d. 30. november 1997 er 10 procent. Vi har ikke foretaget en særskilt vurdering af det samlede varige mén for skadelidtes nakkelidelse. ... Vi har ved vores vurdering ikke fundet grundlag for fratræk for forudbestående gener. Skadelidtes tidligere nakkegener har således ikke haft betydning for vurderingen af ménet efter aktuelle ulykkestilfælde. Vurderingen er hovedsagelig foretaget på baggrund af erklæring fra J.M. [læge] af 20. august 1999, hvoraf det fremgår at skadelidte tidligere har haft nakkegener, men at disse gener imidlertid er forsvundet."

Selskabet har hertil i skrivelse af 3. januar 2001 til nævnet bemærket: "Codan er ikke enige med Arbejdsskadestyrelsen i, at det er dokumenteret, at forsikrede var symptomfri og uden disposition til nakkelidelser på ulykkestidspunktet den 30. november 1997. Arbejdsskadestyrelsens antagelse af, at dette er tilfældet, beror alene på forsikredes egen forklaring til den undersøgende speciallæge. Erklæringerne fra forsikredes egen læge dokumenterer ikke, at forsikrede var symptomfri på ulykkestidspunktet. Det er således helt naturligt, at man ikke længere henvender sig til egen læge, når først det er konstateret, at man har pådraget sig en varig lidelse, og lægen i øvrigt ikke har behandlingstilbud til denne lidelse. Selskabet skal således fastholde, at der er udbetalt erstatning svarende til et varigt mén på 10% i og med, at der er udbetalt 5% i erstatning i 1993 og 5% i erstatning i år 2000."

I forsikringsbetingelserne hedder det: ”**Invaliditetserstatningen udbetales ikke ved:** … - Invaliditet, der skyldes sygdom og udløsning af latente sygdomsanlæg, selv om sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde. – Invaliditet, der skyldes, at en tilstedeværende eller tilfældig tilstødende sygdom forværrer følgerne af et ulykkestilfælde.”

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at tandskaden kunne have været udbedret med en 3-leddet bro, såfremt klagerens tænder ikke tidligere havde været skadet. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning for denne skade.

Ulykkestilfældet den 30/11 1997 har ifølge Arbejdsskadestyrelsen medført en méngrad på 10%, og det af selskabet anførte - herunder henvisningen til, at der efter et whiplashtraume i 1991 blev ydet 5% méngodtgørelse - kan under de foreliggende omstændigheder ikke begrunde en nedsættelse af méngraden.

Derfor

b e s t e m m e s :

Selskabet, Codan Forsikring, skal udbetale ménerstatning til klageren svarende til en méngrad på 10% med tillæg af renter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.

Klagen i øvrigt kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard